

צענין חיים

מתנחתן של רבי חיים הכהן פרחיה זי"ע "החלבן"

הקריאה בעלון זה לעילוי השכינה הקדושה ולהקל צערה. לעילוי כל נשמות ישראל שנפטרו מן העולם. גאולה, ישועה, רפואה והצלחה לכלל נשמות ישראל ברוחניות ובגשמיות. גילוי משיח צדקנו ברחמים ובנין בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו, אמן כ"ר.

מתוך ספרי הרב 'טללי חיים'

שבת חוה"מ

מהות החגים

אל דירת עראי, לשבת בחוץ, בעולם הזה. כידוע, מי שיושב בחוץ הוא מי שיש לו ביטחון ותחושת שליטה על העולם. כמו שרואים אצל משה שאמר למרגלים לבדוק אם יושבים במחנים או במבצרים, שכן מי שיושב במבצר סימן שהוא מפחד מהאויבים, ומי שיושב פרוז, ללא חומה, מרגיש חזק ושולט ואינו מפחד משום אויב וסכנה. כך גם בבחינה מסוימת היציאה מהבית באה לבטא את השליטה והביטחון של עם ישראל, "דידן נצח" (ראה ילקוט שמעוני ויקרא תרנא).

פסח - תינוק שנולד וצריך שמירה
והנה עומק העניין הוא, שפסח הוא הלידה של עם ישראל שלבי ההיווצרות של עם ישראל מאופיינים בהבדלה ושמירה מפני העולם הזה. כמו עובר קטן שצריך להניחו בחדר נקי, ללא רוחות, ללא מחלות, ללא סכנות. חדר מחומם היטב, אוכל בריא ושמור, היגיינה גבוהה וכו'. עובר קטן צריך הגנה רבה מכל אויב וסכנה. כך עם ישראל, כמו ילד קטן שאביו שומר ומגן עליו מכל סכנה (ראה זוהר ב קפג ב). בפסח אנו רק הגענו לעולם, עיקר המטרה של חג הפסח היא לדעת ולהכיר את עצמנו. קודם לכן היינו מעורבבים בתוך מצרים, ואנו צריכים כעת להיבדל כדי שנדע ונבין שאנו מיוחדים מכל עם, שאנו בני ה', שאנו עם סגולה. לפני שהולכים להשפיע, צריך להכיר את עצמנו וכוונותינו. כדי שלא נתערבב עם מי שאנו משפיעים עליו וניסחף אחריו ונאבד את הייחודיות שלנו. לכן, עיקר חג הפסח מאופיין בהיבדלות מהעולם, כדי שנדע ונבין שאנו שונים, ויש לנו תפקיד מיוחד ועליון. חג הפסח הוא הראשית,

בוודאי כשמדובר במצוות הנעשות עם 'חומרים' מהעולם הזה, כדוגמת ארבעת המינים, מצווה שהיא ממש פעולה על העולם החומרי, להעלותו ולזככו. לעומת זאת, מצוות לא תעשה הן היבדלות והתרחקות מהעולם ומהטומאות שבו. כך שמצוות עשה קשורות להשפעה על העולם, ומצוות לא תעשה קשורות להתגוננות מפני הסכנות שיש בעולם החומרי.

פסח - היבדלות, סוכות - השפעה
נמצא שעיקרו ורובו של חג הפסח הוא היבדלות מהעולם ופרישות ממנו. כמעט אין מה לאכול, צריך להיזהר מכל פירור חמץ, לנקות היטב היטב את הכל ולהיטהר. לעומת זאת, חג הסוכות הוא דווקא הפוך התקרבות רבה אל העולם והשפעה גדולה עליו. פסח מחדד את ההבדל הגדול בין ישראל ובין מצרים, שהם כלל התרבות האנושית של אז, ואילו בסוכות אנו רואים דווקא את ההשפעה על אומות העולם, בהקרבת שבעים פרים שהם כנגד אומות העולם (סוכה נה ב). כיוצא בדבר אנו רואים שהנביא (זכריה יד טז) מצווה את הגויים לעלות לבית המקדש לחגוג את חג הסוכות! וכן הגמרא (עבודה זרה ג א) אומרת שלעתיד לבוא הקב"ה יתן לגויים מצוות סוכה (אלא שלא יעמדו בה, אולם סוף סוף לא לחינם ניתנה להם דווקא סוכה, מפני שחג סוכות משפיע עליהם). כמו כן, כל מצוות הסוכה נעשות עם דברים מהטבע ומהעולם הזה, שפע של מים ויין בניסוח המים והיין, ארבעת המינים מהצמחייה הנפלאה, סוכה העשויה מהצומח. כמו כן אנו יוצאים מהבית הקבוע

פסח - ריבוי 'לא תעשה'

סוכות - ריבוי 'עשה'

נרחיב בדבר. הנה, חג הפסח הוא הלידה של עם ישראל. למעשה, אם אנו מתבוננים בחג הפסח אנו רואים שהוא ממש הפך חג סוכות. חג פסח משופע בהרבה מאוד איסורים ומעט מאוד מצוות עשה. רובו הוא מצוות לא תעשה - בל יראה, בל ימצא, לא יאכל חמץ, תשביתו שאור שעל אף היותו עשה גם הוא למעשה סוג של איסור. אמנם יש מצוות אכילת מצה וקרבת פסח, אך אלו הן ללילה הראשון. בנוסף, רוב 'האווירה' של פסח היא אווירה של היבדלות מאיסורי חמץ, ושמירה מכל פירור לחם. למעשה זה חג של היבדלות והתרחקות מהחמץ ומהעולם הזה כולו, שכידוע, החמץ מבטא את העולם הזה. והיינו שבניגוד לשאר איסורי תורה שמבטאים את הקליפות ממש, שכן הם רעים ביסודם כמו נבלות וטרפות וכו', הנה החמץ אינו רע ביסודו, שכן הוא נאכל כל השנה כולה, ואף בשבועות קרב על המזבח. אלא החמץ מבטא את העולם הזה עצמו. ואמנם בחג הפסח אנו צריכים לפרוש מהעולם הזה עצמו, ולא רק מהרע והקליפות, וכפי שנרחיב בהמשך. אם כן, פסח הוא חג של פרישות. הן בתחת לעומת זאת, חג הסוכות מרובה בשפע מצוות עשה הקשורות לעולם הזה - מצוות סוכה, מצוות ארבעת המינים, ניסוח המים והיין, שמחת בית השואבה, ריבוי קרבנות שבתוכם גם שבעים פרים על אומות העולם. אין איסורים בחג סוכות, רק שפע מרובה מאוד של מצוות עשה. כידוע, סוד מצוות עשה הוא המשכת השפע לעולם הזה כדי להשפיע עליו ולתקנו,

צענין השבת

הדלקת נרות:

ירושלים 17:37
לנוהגים 40 דקות
תל אביב 17:52
חיפה 17:43
ב"ש 17:55

צאת השבת:

ירושלים 18:48
תל אביב 18:50
חיפה 18:48
ב"ש 18:50

ר"ת 19:27

המשך בעמוד האחרון

שאלות ששאל הרה"צ רבי יהודה שיינפלד שליט"א את החלבן הקדוש

✧ עי' שמו"ר (ל"ד ג') אתם כרם ואני שומר..
עשו סוכה לשומר שישמור אתכם. אתם
בנים ואני אביכם, עשו בית לאב שיבוא
וישרה אצל בניו - ועשו לי מקדש. מבואר
דסוכה כנגד מקדש - דיורי הקב"ה בעולם.
ואיתא במדרש שהקב"ה עשה לו סוכה
וה' מתפלל בתוכה יהי"ר שאראה בבני
ביתי. נמצא דמסוגל להתפלל בסוכה על
בני המקדש. הסוכה - רשימו של המקדש
שנשאר בכל הדורות.

לכן בסוכות געגועים לביהמ"ק - שמחת
בית השואבה - שואבין רוה"ק. הסוכה כמו
גרעין להצמיח שלימות מוחלטת אף אם
בחוץ רואים חורבן. סוכה - התקוה לעתיד.
חנוכה כנגד המנורה דמקדש, אבל סוכות
כנגד עצם המקדש.

וזה הרמז במה שהסכך צריך להיות תלוש
מהקרקע, תלוש מהנהגת העולמות שהם
תחת הזמן והמקום - להתעלות מעל תחום
החול, היצירה והעשי. להתחבר עם אורות
האצי".

✧ האם כמו שהסכך ראוי להקפיד שיניחנו
דוקא ישראל בר חיוב כך גם בדפנות, ולכן
לא יבנה הדפנות ע"י גוי, או שאני דפנות
שאין בהן חיוב עשי' וכשירות גם כשנעשו
מאליהן.

תשובה: כשעשויות מאליהן אין בזה חסרון,
אבל כשגוי עושה בשבילו הסוכה יש בזה
חסרון. (ועי' אוסרי חלק טו עמ' ריז).

✧ האם נכון לומר שלא לתלות תמונות
(בנ"א, אפי') צדיקים בסוכה דמשרה רו"ר.

תשובה: יש סברא כזו לתלות רק תמונות
אחרות, ואעפ"כ משום נוי סוכה תולים
הכל.

✧ האם האושפיזין מגיעים גם לסוכת גנב"ך
ורקב"ש.
תשובה: לא.

✧ כשמזמין אורח בסוכות עבור האושפיזין,
האם צריך לאכול עמו, או סגי שאכל האורח
והלך לדרכו לפני שבעה"ב נטל ידיו, וכן
להיפך - האם סגי שיגיע האורח באמצע
הסעודה או אחריה.

תשובה: כל שהזמין אורח והגיע ואכל שפיר
דמי בין שהקדים בין שאיחר.

✧ בחוהמ"ס גם מי שנוסע להתפלל כל
יום בכותל, בהלולא דמהר"ן יכל להתפלל
בביהמ"ד שעל שמו, וגם למחרת נשאר
הארה מההלולא.

עמך האושפיזין בסוכות
נשמות האושפיזין מאירות בחג, דהם בעלי

שו"ת מ"ל דחסידותא

עיניני הסוכה והאושפיזין

בלי נט"י (כשיש אורחים).
תשובה: סגי מיני מזונות, ובפרט אם גם
מוזג יין לאורח.

✧ ראוי ללמוד בסוכה שבירך עליה לישב
בסוכה ושהחינו, ולהשתדל לברך כל יום
על סוכתו, לכן לפחות סעודה א' יאכל
בסוכתו, ולא יעשה סוכה נפרדת לשינה
כדי שישן בסוכה שבירך עליה, ושם יקבע
לימודו.

ואם הוזמן בערב לסוכת חבירו, כשחזר
לסוכתו (או לפני שהולך) יאכל גם בסוכתו
ויברך לישב בסוכה.

אע"פ שכל האושפיזין באים בכל יום, מ"מ
ביום א' נכנסת קדושת האושפיזין דאע"ה
(והשאר טפלים אליו), וביום ב' אינה
מסתלקת קדושה זו אלא נוספת גם הארת
יצחק, וכך מוסיף מיום ליום. ולכן לא סגי
בכסא א' לאושפיזין. ומנהגינו להכין ספסל,
ואפשר להושיב עליו אורחים.

ואף מי שלא זוכה לראות או להרגיש
האושפיזין, מ"מ הם מגיעים (כשמברך
לישב בסוכה ומזמין אורחים או שולח
לעניים, ויכולים להגיע גם אחר הסעודה
כשנשאר ללמוד בסוכה).

ומי"ש בגמ' דלע"ל הקב"ה אומר לגוים
לקיים מצות סוכה, ואז מוציא חמה
מנרתקה והם בורחים מהסוכה, פי' ר'
נפתלי מרופשיץ ז"ע דהכוונה שמראה
להם ההארה עצמה של הסוכה ואין יכולים
לסבול, ובורחים מבושה. ונלמד מזה כמה
נפלאה הארת הסוכה.

✧ מי שיש לו ב' סוכות, א' קטנה לשינה
ואכילה דידי', וא' גדולה לאורחים, האם
כשיש אורחים יתחיל הסעודה בסוכתו
וימשיך עמהם, או יתחיל עמהם בסוכה הב'.
תשובה: בלילה א' יתחיל בסוכתו הפרטית
עבור השהחינו, אבל בשאר סעודות יכל
להתחיל עמהם.

✧ מי שיש לו ב' סוכות - א' לעצמו בבית,
וא' לאורחים בחצר (דכשבים אורחים
יורד לחצר) וקידש בסוכתו שבבית והתחיל
שם הסעודה ע"מ להמשיך עם האורחים
(דנתבאר לעיל שייבקש מהאושפיזין
שיבואו עמו לסוכה הב'), מה יעשה עם
האושפיזין כאשר א' האורחים נשאר (או
נכנס) לסוכה שבבית (לאכול שם לבדו עם
אשתו) והוא יורד אל האורחים האחרים.

תשובה: אפשר שיתחלקו האושפיזין ויהיו
גם פה וגם פה, לכן יבקש מהם שיהיו בב'
הסוכות (היינו חלק מהזמן יהיו פה וחלק
פה).

הנשמות הכלליות שזכו להחזק במרכבה
העליונה. כשישראל מקדשים עצמם נמשך
עליהם אור המידות העליונות דרך נשמות
האושפיזין. כגון מידת החסד שמוארה
לעולם דרך נשמת אברהם (כמ"ש בספר
הבהיר עה"פ עקב אשר שמוע אברהם...
וישמר משמרת... מצוותי גו') ומה שמצינו
אושפיזין בסוכות יותר מאשר בפסח, כי
בסוכות המצוה בבחי' בית מגורים ושם
שייך אושפיזין, משא"כ בפסח המצוה
בעצם המאכל.

י"ל דעיקר בנית הסוכה בשביל מקום
לאורחים לשינה ואכילה, דזו מהות החג
- להעניק לעניים ולהכניסם אליו, בסוד

קשה להבדיל בין מי שבא מהסוכה למי שבא מהעקרה, דהסוכה מעשיכה קדושה על האדם כמו עקרה.

האשל דאברהם, דסוכות מושרש בחסד
- והיית אף שמח - עושה חסדים ומשמוח
אחרים. ויל"פ מ"ש לרבות את הגרים -
שיכניסם בסוכתו.

✧ תלה פירות לנוי סוכה - שיקבלו קדושת
הסוכה, אבל עטפם בבד עד שלא נראו כלל
הפירות ליושבים בסוכה, ולא ה' בזה שום
נוי, האם אעפ"כ חלה קדושת הסוכה על
הפירות.

תשובה: אעפ"כ חלה הקדושה כיון שנתלו
תחת הסכך.

✧ מדוע שמחת בית השואבה היתה במקדש
דוקא בלילות, מה העדיפות של לילה.

תשובה: תחילת הופעת האושפיזין היא
בלילות, גם בלילה יש תיקון אכילה
במיוחד, ולכן אוכלים בעשי"ת בלילות,
ואפי' מי שלא מתענה ביום ראוי שיאכל
סעודה בלילה.

✧ מי שיש לו ב' סוכות, דכשהוא לבד מברך
ואוכל בסוכה שבה ישן, וכשיש אורחים
אוכל עמהם בסוכה הב', להיכן באים
האושפיזין.

תשובה: האושפיזין באים לסוכה ששם
מזמינים אותם, ולכן יכל להתחיל לאכול
בסוכה הקטנה ולהזמין שם, ולבקשם
שאח"כ כשיעבור לסוכה ששם מחכים
האורחים, יעברו אתו לשם.

וכן אם הולך לאכול אצל מישהו אחר יכול
לבקש מהאושפיזין שיבואו עמו.

✧ האם האושפיזין באים לסוכה גם בסעודה

למען עם ישראל

סיפור על קדושת החלבן

מתלמידו ר' נחמן מעודד הי"ד

סיפר רבי מוישה טייטלבוים בנו של האדמור מסאסוב כפי שאמרנו שהיה מקורב מאוד לחלבן הקדוש הוא היה נוסע איתו מפעם לפעם למקווה לטבול בבוקר לאחר התפילה ומשם למחלבה

הוא מספר שבאחד הימים הוא שם לב שהמושב האורטופדי שהחלבן שם במושב הנהג בגלל הכאבי גב שהיה לו עובר מידי פעם למושב ליד הנהג והוא הבין כפי שרבי חיים רמז לו שיש מפגשים בין הצדיקים הנסתרים בלילות ובאים לקחת אותו כי הוא לא רוצה לנהוג בלילה.

הוא החליט שהוא יעקוב אחר החלבן

בלילה ויראה היכן המפגשים ומי הם הצדיקים הנסתרים והתחיל לגבש תוכנית מפורטת עם ידיד קרוב שיבוא עם אוטו בשעת לילה לפני חצות וימתינו מול ביתו של החלבן ויראו כשהוא יוצא יסעו אחריו כמובן שישבו באוטו עם אורות כבויים במרחק שלא יזהו אותם וככה חשב שהוא יצליח לעלות על הסוד מתי החלבן יוצא בלילה, מי אוסף אותו ועם מי הוא נפגש.

כמובן שבאותו לילה החלבן לא יצא ולמחרת כשהוא נסע איתו למקווה באמצע הנסיעה לפתע החלבן הקדוש

מסתובב אליו ונועץ בו מבט חודר מקפיא שהוציא אותו משיווי משקל ואמר לו משה! מה אתה חושב שאתה עושה? אתה יודע שאתה משחק עם אש? תדע לך שהדברים האלה זה אש להבה ואתה יכול להשרף. הוא אמר לו אם תהיה ראוי לכך אני אכניס אותך בסוד העניינים אבל אל תעז לעקוב אחרי יוטר, ומיד עבר לנושא אחר. רואים כמה צדיקים הנסתרים נפגשים ביניהם ודנים בטובתן של ישראל ומטכסים עצות איך להועיל לעם ישראל ולבטל מהם גזרות השם יזכנו להתקרב לצדיקים לינוק מהם ולהתבטל אליהם אמר כן יהי רצון

אמונה

החיזוק היומי

מתלמידו ר' נחמן מעודד הי"ד

כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם לחם זה לשון מלחמה אדם נלחם על הלחם שלו עם מי הוא נלחם עם הטבע ועם האנשים שסביבו הלחם הוא תוצאה של הטבע ושל השכל האנושי נמצא שהלחם / פרנסה מייצג את השכל האנושי ששולט בטבע. וככה האדם יוצר את כל האמצעים למען קיומו וקיום משפחתו והנה יכולה המחשבה הפסולה לעלות על דעתו של האדם שכוח יצירתו הוא התנאי היחידי לקיומו ולקיום משפחתו ושתי סכנות בדבר. סכנה מספר אחת: האדם עלול לשכוח את הנהגת השם שבעצם היא הגורם הראשון למזונו ופרנסתו של האדם ואדם עלול להיכנס לרעיון תעתועים שכל פרנסתו תלויה ביגיעתו ובכוח

יצירתו וזוהי אבן נגף מסוכנת מאוד מאוד לנאמנות שלנו ולחובתינו בעולם הדאגה לפרנסת האשה והילדים והרי זה מניע מוצדק מאוד לעבודה שלנו ולפעילות אבל זה עלול להעלים מחיינו כל התחשבות אחרת.

אין כוונתנו חס ושלום שאדם לא יעבוד ולא יתפרנס אלא אדם צריך להבחין טוב טוב בכל מעשיו האם הוא זוכה ברכושו ונלחם על לחמו תוך כדי שמירת מצוות השם ורק במסגרת חושן משפט מה שהשם יתברך התווה לו או שאדם מארגן לו את פרנסתו בתחבולה פיקחית וזריזה בלי לשאול את עצמו האם השם יתברך מסכים לזה או לא? זוהי סכנה מספר אחת.

סכנה מספר שתיים שאדם שוכח

את הנהגת השם בתוך מציאות חייו ופרנסתו שאם רק האדם דואג לצורכי בניו אשתו הרי צריך לתת את הדעת גם לעתיד רחוק יותר ועוד ולעולם הוא לא יהיה סבור שיצא ידי חובתו שהרי צריך לספק אמצעי קיום גם לימים הבאים ולשנים הבאות ולבניו ולבני בניו וככה הדאגה ללחם ולפרנסה תהפוך לרדיפת ממון שאין לה קץ ואין לה תכלית ושוב לא יהיה ליבו פנוי להגות בשום עניין רוחני משמעותי ומוסרי בחייו ונמצא מעביר את ימיו בעולם שממילא הכל בידי שמיים חוץ מיראת שמיים ואת הדגש האמיתי וההכרחי שבשבילו נשלחה נשמתו הוא מפספס בביצת הפרנסה אל לנו למכור את נשמתנו בעבור פרנסתנו

הרבי משקולין זי"ע"א

"זה במקום צימס..."

'שלום עליכם' ו'זמירות' בהתלהבות. ואז התחיל ללקק פירורים: 'זה - במקום דגים לכבוד שבת' 'זה - במקום מרק חם' 'עוד אחד - זה בשר' והפרור האחרון - 'זה הצימס לכבוד שבת!' לא התאפקתי, וצחקתי: 'רבי, אנחנו עוד רגע נהרגים - ואתה מדבר על צימס?'

הוא הרצין, הביט בי בעיניים יוקדות ואמר: 'תדע לך - שיש ריבוננו של עולם שמנהיג את הכל. ואנחנו חייבים לקבל באהבה אסור ליפול ברוחנו. אני רוצה שתאמין שהכול מאת ה' יתברך.'

לאחר מכן שלף ממחטת בד קטנה מכיסו, מסר לי אותה ואמר: 'שמור עליה מכל משמר - כל עוד היא אצלך, אף אחד לא יוכל להזיק לך'. ואכן, כך היה. עברתי את כל מחנות המוות, מחנות עבודה, רעב, מכות - אך שמרתי על המטפחת הזאת. לקראת סוף המלחמה נשארו ממנה רק קרעים, אז קשרתי אותם על אצבעות רגליי, כדי שלא לאבד. וברוך ה' - ניצלתי. והנה אני לפניך, חי וקיים. מסר נצחי מהגיהנום הרבי מקולשיץ זצ"ל, קדוש עליון, לא חשב על עצמו - אפילו כשידע שמותו קרוב. את גופו לא הצליח להציל, אבל את נשמתו שמר בלהבה, ואת הזולת - עוד חיזק. מעשי צדיקים - מעוררים רחמים. ברכותיהם - חומות אש. ואמונתם - נושאת חיים.

סיפור פלאי על הרבי מקולשיץ - בלב השואה סיפר יהודי אחד, שבהיותו באמריקה בשנת תשכ"ב, ביקש להסתופף בצלו של כ"ק האדמו"ר מבאבוב. יום אחד, נסע ברכבת התחתית בדרכו לרובע קווינס, לבקר קרובי משפחה. לידו ישב יהודי מבוגר, זקנו מגולח - אך עיניו רכות ונבונות. תוך שיחה, סיפר לו אותו יהודי כי הוא יליד העיר קלץ שבפולין, וכי הכיר מקרוב את הרבי הקדוש מקולשיץ. וכך סיפר:

שבת - מאחורי סורג ובריח

"בימי השואה האיומה, הושלכתי לבית הסוהר ביאסלה, ושם ישבתי יחד עם הרבי מקולשיץ. זה היה בליל שבת. היינו אמורים להיות מוצאים להורג תוך שעות.

שכבתי בפניה, מיואש, מדמיין את הסוף. אבל הרבי - עמד על רגליו, והתחיל להתפלל 'קבלת שבת'. לא בלחישת - אלא בקול, בתנועה, ברגש. רקד ב'לכה דודי' כאילו עומד בבית מדרשו שבפולין, לא בתא מוות. כשסיים, פנה אליי ושאל: 'יש לך אולי פרוסת לחם? הרי שבת היום - וצריך לעשות סעודה'. שלפתי חתיכת לחם שהייתה שמורה איתי, והוא בירך, שר

המשך מעמוד ראשון

טל הילדות של עם ישראל, לכן הסביבה נקייה מכל העולם הזה, מכל חמץ ומכל שאור. ואף על פי שאין הם קליפה טמאה, כמו נבלות וטרפות, מכל מקום בפסח אנו נבדלים אפילו מהעולם הזה עצמו, ולא רק מהקליפות. לכן אנו לא אוכלים חמץ. זה סוד העניין שפסח מלא במצוות לא תעשה ואיסורים, שכן מדובר בהיבדלות ופרישות מהעולם הזה, כדי להתכנס ולעמוד על אופיינו העצמי. זו המהות של החירות, שהיא שחרור מכל גורם זר והתכנסות להיות מאוחדים ונאמנים לעצמנו בלבד, בלי כל זיקה וקשר עם העולם, אפילו לא קשר של השפעה שלנו על העולם. פסח הוא סביבה סטרילית מכל ענייני העולם הזה. לעומת זאת, בסוכות אנו כבר בשלים ומפותחים, חזקים ומבוססים. לכן עיקר מהות הסוכה היא ירידה אל העולם הזה. לא היבדלות והתכנסות פנימה, אלא ירידה כדי להשפיע על העולם הזה ולהאירו באור הקדושה העליונה.

שיחת חיים
בנפלאותיה

דיסק אונקי חדש על החלבן הקדוש
רוח הקודש, מופתים, עבודת השם ודברי תורה בשמו.
נמסר על ידי תלמידו ר' נחמן מעורד שליט"א
וכן מהצדיקים הרב יהודה שינפליד שליט"א | הרב יחזקאל בינע שליט"א | הרב נדעון רביוב שליט"א

ובמהדורה חדשה זו נוספו

- 400 סיפורי צדיקים מכל הדורות
- 200 שירים של הרב דוב קוק
- 300 חיזוקים מהחלבן הקדוש
- 300 חיזוקים מהרב נחמן מעורד
- 150 סיפורים המתאמים לילדים
- 150 שאלות ששאלו את החלבן הקדוש בכל הנושאים
- 30 שיעורים מהרב נחמן מעורד מחזקים ביותר
- 30 שיעורים מתורתו של החלבן שנמסרו על ידי תלמידו נחמן מעורד

הסיפורים מבעידים אש קודש
בלב השומע להתעלות רוחנית ודבקות בה'

אפשר להשיג בטלפון 055-6706860